

Advent 2018: Habitar amb Déu

Introducció

Us donem la benvinguda al recés d'Advent d'enguany, un recés pensat per ajudar a deixar a un costat les preocupacions més urgents de la vida quotidiana i tenir així una mica de temps per a poder prendre el pols a com estan les nostres relacions amb Déu, amb la gent que ens envolta i amb el món on vivim.

Ens ajudarà en aquest Advent centrar-nos en el Pròleg de l'Evangeli de Joan. Aquest evangeli es llegeix durant la missa del matí de Nadal. El símbol de l'evangeli de Joan és l'àguila, l'ocell de vista penetrant i que és capaç d'enlairar-se molt amunt. Durant el recés, us convidem també a penetrar amb la mirada interior la vostra vida.

Diu Joan en el pròleg: "la Paraula es va fer carn i habità entre nosaltres". En el passat els catòlics s'agenollaven cada vegada que es llegia aquesta frase que resumeix tot el sentit del Nadal: l'eterna Divinitat accepta viure en un temps i un lloc determinats per poder "habitar" entre nosaltres, "ha parat entre nosaltres la seva tenda". A través de la vinguda del Fill, Déu es fa present entre nosaltres per acompanyar-nos en les nostres vides, tant en els moments bons com en els dolents. Aquesta vinguda del Messies al món ens palesa la infinita bondat de Déu i la seva proximitat amb nosaltres.

Aquest recés vol convidar a buscar un temps enmig de les ocupacions de la vida dedicat a reconèixer la presència i proximitat de Crist entre nosaltres. Una invitació a aprofundir en la relació amb ell; a donar-li la benvinguda d'una manera nova en aquest Nadal, per poder així irradiar la llum del seu amor.

El Papa Francesc en la seva exhortació apostòlica "*Gaudete et exultate*" (Alegreu-vos-en i celebren-ho) diu que "la lectura meditada de la Paraula de Déu ens permet fer una pausa i escoltar la veu del mestre". Quan així ho fem, trobem "una llum per als nostres passos, una llum per al nostre camí".

Tan de bo mentre preguis amb aquest material que aquí t'ofereixo i amb les lectures de l'Esclat que et proposem, siguis cada vegada més conscient de com Déu treballa en la teva vida.

Primera estona de pregària: La proximitat de la Paraula

Quietud

A la majoria de persones per entrar plenament en l'oració els ajuda dedicar un temps breu a aquietar els sentits. Per això, al començament de cada estona de pregària suggerirem un exercici de preparació i el conduïrem. Potser n'hi hagi que et vagin més bé que d'altres, tingues-ho en compte i fes servir aquell que t'ajudi més.

En aquesta estona ens centrarem en silenciar la ment. A mesura que vas fent silenci, ves fent-te conscient dels sorolls que t'envolten... potser és el trànsit si ets a ciutat, o potser els sons de la naturalesa si vius en un poble; potser algun soroll domèstic de casa teva o d'algun veí. Sigui el que sigui el que sentis, afina l'oïda però després deixa anar els sorolls no t'hi aferris. Comença a centrar-te en la respiració, posa atenció en la inspiració i en l'exhalació... segueix així durant uns moments mentre vas entrant en clima de pregària.

Esriptura

Jn 1,1-3

Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res no ha vingut sense ell.

Reflexió

- A diferència dels altres escriptors evangèlics, Joan no menciona el Nadal amb els àngels que proclamen bones notícies, els pastors, els mags, l'estable, Herodes... Al contrari, Joan obre amb una profunda afirmació sobre qui era Jesús i d'on venia. Aquest començament que descriu que Jesús era amb Déu des de l'inici dels temps et pot ser massa abstracte, acostumats com estem amb les històries relacionades amb el naixement que trobem en els altres evangelis.

Com et sona el llenguatge que fa servir Joan? T'agrada? Et sembla fàcil d'entendre el que diu sobre Jesús? Només en el verset 17 fa servir el nom de "Jesús"... Per què creus que no el fa servir des del principi?

- Joan usa el terme "la Paraula" fins a tres vegades en la mateixa frase. El terme grec que fa servir és *Logos*. Era un terme molt familiar per als filòsofs grecs de l'època i s'utilitza generalment per a descriure el principi d'ordre que recorre tota la realitat portant-la des del caos i el trencament a una cosa que té sentit i direcció.

Com s'adiu aquesta idea amb la teva experiència de Jesús? Quan Jesús t'ha ajudat a superar trencaments i a ordenar les parts caòtiques de la teva vida sanant-les i donant-les-hi sentit? Quan Jesús t'ha ajudat també a ser una presència sanadora per a altres? Pensa ara en els qui has pogut ajudar: potser algun familiar, amic, veí o altres persones que es van creuar en el teu camí en diferents moments...

- Què creus que significa l'expressió "per Ell tot ha vingut a l'existència"? Et pot donar llum sobre això el que escriu sant Pau en el primer capítol dels Colossencs "Déu ha creat per ell totes les coses, tant les visibles com les invisibles, trons i sobiranes, potències i autoritats. Tot ha estat creat per ell i destinat a ell" (Col 1,16)

- La primera setmana d'Advent està marcada per l'Esperança. En començar el seu evangeli amb "Al principi...", Joan vol mostrar com n'és de constant la presència de Déu en cada una de les nostres vides i

que tota esperança que posem en Ell no es veurà defraudada. Quines són les teves esperances en aquest camí d'Advent: per tu mateix, per a tothom, per al món...?

Col·loqui

- Joan ens diu que “la Paraula estava amb Déu”. Després en tot l’evangeli presentarà una imatge d’íntim lligam entre el Fill i el Pare: tot i que són diferents i separats entre ells, tampoc hi ha barreres entre els dos. Ara que comences aquest camí d’Advent cap el Nadal, hi ha barreres que impedeixen una relació íntima amb Déu? La invitació de Jesús per aquestes setmanes és precisament trencar aquestes barreres per arribar a acceptar ser estimats amb el seu amor incondicional. En definitiva poder “parlar amb Déu com un amic parla amb un amic”, tal com diu sant Ignasi.
- Anomenant a Jesús “la Paraula”, Joan ens recorda que ell, Jesús, és la veritable veu de Déu. Escolta la veu de Déu com et parla en aquest moment. Escoltes el que et diu? Quines paraules li vols dir tu? Permet que allò més profund del teu cor i del teu pensament s’expressi en forma de conversa amb Ell.
- Les paraules "al principi" ens retornen al Gènesi i a la creació del món quan Déu va dir: “que existeixi la llum, i la llum va existir”. De la mateixa manera que Déu va portar el món a l’existència també ell condueix la meua vida quan confio. Quines parts de la teua vida necessiten ser conduïdes en aquest moment? Confiant en el poder transformador i amorós de Déu, entrega aquestes parts de la teua vida confiadament a Déu perquè les il·lumini i curi.
- "Per ell tot ha vingut a l’existència" (Jn 1,3). El Papa Francesc ens recorda que "tot l'univers material parla de l'amor de Déu, el seu afecte infinit per nosaltres". El Sol, l’aigua, les muntanyes: tot és, per dir-ho així, una carícia de Déu '(Laudato Sii', 84). A mesura que et prepares per donar la benvinguda a Jesús, l’Encarnació, pots reflexionar i donar gràcies per l’increïble miracle i do de la creació. Passeja... planta algunes llavors... Demana que la gràcia actuï per fer-te sentir un immens amor cap a la seva creació.
- Alguna part de les imatges o paraules d’inici del text et toca de manera particular? Queda’t en pregària silenciosa quan trobis pau i consolació en un lloc.

Segona estona de pregària: La proximitat de la llum

Quietud

Els avis del meu poble quan tenien fred es posaven als sol i es deixaven banyar per la seva llum i escalfor. Sant Ignasi fa un suggeriment que podria ser la versió espiritual d'això. Ens aconsella que abans de començar la pregària estiguem drets durant una estona per deixar que Déu que ens estima, ens miri. Pren-te un minut, ja sigui dret o assegut. I ves fent quietud sota la seva mirada, o si no la sents, amb els braços oberts, disponible i amb confiança. Deixa que la seva llum banyi allò més profund teu, perquè així la pregària d'avui pugui també penetrar-hi. Sí, aquest Déu que veu totes les tenebres i que no per això deixa d'estimar-nos.

Esriptura

Jn 1,4-9

En ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la. Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni de la llum perquè per ell tothom cregués. Ell no era la llum, venia solament a donar-ne testimoni. Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes.

Reflexió

- L'evangeli de Joan comença deixant clar qui és Joan i quin és el seu ministeri: un enviat de Déu per testimoniar a Jesús, la llum i l'amor encarnats de Déu. També tu, d'alguna manera, has estat enviat per Déu al món amb una missió. Com et sents quan et pares a reflexionar sobre això? Et sents cridat a donar testimoni de la llum? El Papa Francesc ens recorda que "qui evangelitza no ha de semblar algú que torna d'un enterrament" (Evangeli Gaudium 10). Et sents portador d'una "bona notícia"? Quina creus que és aquesta bona notícia? Quin significat real té per a la teva vida?
- Joan Baptista va exigir un profund compromís amb l'amor i la justícia als qui venien a ell per a ser batejats. Al demanar ser batejat per Joan, Jesús va confirmar aquests valors com a valors intrínsecs al seu propi ministeri i, molts segles més tard, sant Ignasi va posar de relleu la centralitat de l'amor i la justícia en la nostra fe quan va dir "l'amor es mostra més en els actes que en les paraules". Com de lligats estan l'amor i la justícia a la teva fe? Pensa en el que li va passar a Joan Baptista per ser fidel a aquests valors: els qui els viuen s'enfronten a la possibilitat de ser perseguits i bandejats. De quina manera em sento partícip d'aquesta corrent de compromís per l'amor i la justícia.
- Joan es preocupa especialment en insistir que Joan Baptista havia estat testimoni de la llum, però que ell mateix no era la llum. Mira cap enrere, i pren-te una estona per pensar en un moment en que has estat llum divina per la vida d'algú. També pots fer conscient algun moment en que no vas poder o no vas saber ser llum per algú.
- Joan fa servir la paraula grega *Zoē* per descriure "vida" quan ens diu "en ell hi havia la vida". Una altra paraula grega que podria haver utilitzat és *bios* que fa referència a la vida biològica. Tanmateix, usant el terme *Zoē*, ens diu que la vida que es troba en Déu i prové de Déu és una forma de vida molt més poderosa; *Zoē* fa referència al principi/essència de la vida: la font de la vida que es trobava a "la Paraula" a l'inici de la creació. Una força de vida que trenca la mort i la foscor, i és aquesta força vital que més

endavant en l'evangeli de Joan, Jesús ve a donar en abundància (Jn 10,10). Reflexiona un moment sobre tot aquest potencial de vida que hi ha en tu, en la teva família i amics, en totes les persones amb qui trobes, en la creació, en el cosmos... Sents que és una vida fonamentada en la vida divina? Et sents arrelat en aquest principi de vida que recorre tota la creació?

- La interacció entre la llum i la foscor és un tema constant al llarg de l'evangeli de Joan. Metafòricament, la imatge s'utilitza per descriure la veritat de la trobada d'algú amb Jesús. Nicodem inicialment es troba amb Jesús en la foscor però més tard es converteix en testimoni de la llum (Jn 3, 1-21; Jn 19, 39-42); la traïció de Judes passa de nit (Jn 18, 1-5); la dona samaritana arriba al pou just amb la llum del migdia (Jn 4, 1-42); Jesús ens envia a ser la llum del món i a brillar davant els altres. Pensa en la llum personal que només Déu et dona. La mantens amagada? Què impedeix que la vegi el món sencer? Com ajudar-me a apreciar la llum que hi ha en mi, i que hi ha també en els altres?

Col·loqui

- Imagina't que estàs assegut amb Jesús i escolta com et promet vida en abundància: la mateixa vida que hi ha en ell. Pensa tranquil·lament i pensa en el que això significa. Com et sents? Quines emocions sorgeixen en tu quan escoltes que Jesús no només et promet l'energia i vida divines, sinó que les promet amb abundància.

- Jesús t'explica que aquesta vida que t'ofereix és una llum que brilla en la foscor (Jn 1,5). Mirant-te amb compassió, Jesús t'anima a obrir tots aquells espais de foscor que hi ha en tu, espais que amagues també als altres, i que en ulls de Jesús són espais per a la llum. Quines són les parts que tens por de portar a la llum? Permet que vagin emergint gradualment i que es vagin banyant en el seu amor incondicional. Escolto "T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret, i et soc fidel" (Jr 31,3). Escolta i sent profundament la seva abraçada d'amor i acceptació.

- De la mateixa manera que Joan Baptista va ser convidat a ser testimoni de la Llum, també tu estàs cridat a ser-ho. Fes esment a les paraules del Papa Francesc: "Necessitem testimonis creïbles. Quan no som testimonis, potser la vida ens va bé, guanyem diners, tenim una bona professió, feina, família... però podem acabar sent homes i dones 'acomodats' a la vida, sense avançar, sense moviment". Et sents cridat a donar testimoni de la llum de Déu en el món, o t'estimes més aquest seguir "acomodat" i sense moviment? Estàs disposat a obrir-te més al que Déu et demana en la teva vida? Demana que t'animis a obrir-te al "Déu de les sorpreses", a confiar en el Déu misteri perquè tu estàs constantment descobrint de nou el Déu encarnat.

- Advent és un temps marcat per l'esperança i l'espera a vegades enmig de la foscor. Pensa en algunes coses que esperes per aquest Advent. Fes-les paraula i confia-les a la cura de Déu. Encara que ens sembli estrany a vegades és més difícil arriscar-se a creure en la llum que en la foscor. Si aquest és el teu cas, posa en les seves mans Déu totes les reticències i demana-li el do de la confiança.

- Queda't amb alguna imatge, pregunta, pensament o sentiment que t'hagi deixat aquesta estona. Pot ser el fruit d'aquesta estona de pregària.